

der var forsamlet den 5. August i Justitsministeriet, tør jeg sige, at man fik ikke Indtrykket af, at nu havde de faaet noget gentaget, som de altid havde været paa det rene med. Det var Oplysninger, der var afgørende for adskillige af dem for hele deres Vurdering af Danmarks Stilling paa det Tidspunkt. Men saa siger det ærede Medlem Hr. Pürschel, at den kommanderende General sagde, at det var den øjeblikkelige Stilling, der var saa haabløs; det var med Hensyn til Landbefæstningen, idet den kommanderende General gjorde opmærksom paa, at for at Københavns Befæstning skulde kunne forsvares, skulde hele Apparatet af Armeringsarbejder, Oversvømmelser o. s. v. have været i Orden. Der laa en vis Bebrejdelse mod mig i dette Krav om, at dette skulde være sket et Par Dage tidligere. Men hvor værdiløst havde det ikke været, om det havde været sat i Scene et Par Dage tidligere? Det kunde man maaske ikke være klar over den Dag, men da vi bagefter har set, at det varede et Aar, før det kom i Orden, efter at de ærede militære Myndigheder havde faaet Bemyndigelse til at gennemføre det, saa tror jeg, enhver vil være paa det rene med, at megen Værdi havde den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremførte, ikke. Københavns Befæstning efter Ordningen af 1909 var af en saadan Beskaffenhed, at naar man satte de Kræfter ind, som kunde tilvejebringes, saa brugte man den Gang et Aar til at bringe den i forsvarsberedt Tilstand. Det er Forholdet, og det er en af de Ting, der vidner om, hvor lidet hele denne Ordning var værd.

Nu spørger den højtærede Forsvarsminister: Men hvilke Midler vilde der have været, hvis den radikale Ordning af 1909 var blevet gennemført, til den Hævdelse af Neutraliteten, som ogsaa det radikale Ministerium mente maatte finde Sted ved Store Bælt? Hvad Store Bælts Spærring angaar, er det, jeg tillægger Værdi ved denne Spærring, selve den Kendsgerning, at Spærringen fandt Sted, og de Følger, som et Indbrud af militær Karakter i denne Spærring vilde have haft, den Oplysning om Begivenhederne i Store Bælt, som den vilde have bragt, og den Krænkelse af Danmarks Neutralitet, som den vilde have været. Derimod har jeg atter og atter understreget, at en effektiv Forsvarskamp kunde ikke have været gennemført ved Spærringen. Det behøver jeg vist ikke at gentage, jeg kan næsten ikke tro, at der findes noget Menneske, der mener, at der dér kunde være ført, hvad man med nogen Ret kunde kalde et effektivt Forsvar for

denne Spærring, hvis en engelsk Flaade med virkelig Styrke havde angrebet den eller en tysk havde gjort det fra modsat Side. Derimod kunde den bevogtes og hævdes overfor Smaakraenkelse og andet tilsvarende. Men, siger den højtærede Forsvarsminister, den kunde ikke have været der, hvis den radikale Ordning var blevet gennemført, thi de Radikale havde ikke noget egentligt Minevæsen. Jeg maa dergøre opmærksom paa, at i 1909 var der foreslaaet to Mineskibe i det radikale Forslag, ganske som i det, der blev gennemført, og jeg ved ikke, hvorfor man skulde foreslaa to Mineskibe, hvis man ikke tænkte sig et Minevæsen forbundet dermed — et Minevæsen, som ikke ellers omtales i Forslaget, heller ikke i det gennemførte Forslag. Men hertil kan jeg føje, at allerede i den første Plan, som blev forelagt i den gamle Forsvarskommission af de Herrer Slengerik, Fogtmann og Kristiansen-Beder, blev netop dette understreget, at som Danmarks særlige Forhold var, maatte for Danmarks Vedkommende Hovedvægten lægges paa Flaaden og navnlig paa Mineforsvaret. Det er de Udtalelser, som den Gang blev fremsat fra radikal Side.

Men, siger saa den højtærede Forsvarsminister — gentagende, hvad der staar i Venstres Beretning —: Der var under Krigen 71 Fartøjer ude at sejle, hvorfra vilde man have faaet saa mange, hvis den radikale Ordning var blevet gennemført? Dertil skal jeg svare, at jeg tror nu ikke, man skal lægge alt for megen Vægt paa de 71 Fartøjer; en stor Del af dem henhørte, saa vidt jeg forstaar, til det, der i den Liste, som Marinens Beretning indeholder, betegnes som diverse lejede Motorbaade til Bugserings- og Lodstjeneste, og saadanne kunde vi vist have lejet under en hvilken som helst Ordning, hvis vi havde Brug derfor. Men desuden var Hovedmassen af disse 71 Fartøjer, hvoraf den langt overvejende Del var ganske smaa Baade, anbragt ved København, knyttet til Københavns Befæstning, til hele den Ordning, som beroede paa Fæstningssystemet ved København. Naar ærede Medlemmer taler om, hvad der kunde være Brug for af Vagthold ved den Lejlighed, ønsker jeg dog at understrege, at Vagtholdet ved Store Bælts-Spærringen i de to første Aar, hvor vel de største Vanskeligheder forelaa, blev udført med 3 større Skibe og 6 Torpedobaade. Det var den Styrke, der var, og en saadan Styrke vilde kunne tilvejebringes baade efter det radikale Forslag af 1909 og det Forslag, som